

Stejně jako v mnoha jiných zemích byly dětské programy jedním z hlavních cílů propagace ideologie. Televize se stejně jako další média během svého růstu dostává do konfliktu se svou vzdělávací a zábavnou podobou. Na principu procesu transformace funguje celá struktura textu *Children's Television in the GDR* od Dietera Wiedemanna and Falka Tennerta, kteří na jejím základě poukazují na měnící se podmínky pro dětské programy v televizi Německa. Stav pořadů pro děti v televizním toku charakterizují dělením do časových období (4 fází), z nichž každý poznamenal přístup k tomuto druhu vysílání jinak. Liší se jak z hlediska upřednostňovaných věkových skupin, na které chce televize cílit, tak v organizaci žánrů, z nichž nejvýraznější v celém období jsou beletrie (fikce) a žurnalistické pořady. I tady tak můžeme vnímat konflikt mezi zábavou a vzděláváním. Na rozdíl od první části, ta druhá přichází s holými údaji a čísly. Doplňuje tak formou výzkumu informace získané z první části a rozvíjí otázky týkající se pozice dětských pořadů v televizi, dominantní věkové skupiny v jednotlivých obdobích nebo jaké žánry byly žádané ze strany diváků, televize a státu.